

3.12.47, יום ד'

ישיבת הוה"פ לכבוד המאורע

ציינתי שזה מהימים הגדולים ביותר בהסטוריה שלנו. אכנס קוצצו שאיפותינו וגם התחייבויות הלאומיות שניתנו לנו, צומצם השטח, ירושלים נעזתה הקלאומית, כמעט לא ניתנו לנו הריס, למעלה משלושים נקודות כשטח הערבי, הגבולות רעים מבחינה צבאית ופוליטית. אבל לא היו הישגים רבים גדולים מאלה. קבלנו רוב חוף היט, רוב העמקים, רוב מקורות המים בצפת, רוב השטחים הריקים, שני ימים; הכרת עצמאות ע"י רוב העולם, כל הדיסקרטיות ע"י אמריקה ורוסיה גם יחד.

לפי שעה, יש לעמוד על 5 עקרונות: א) הביצוע אינו רק הקמת המדינה (חוקה, ממשלה, אפרט פקודותי) - אלא עליה מיליון וחצי יהודים. ב) קואליציה לאומית עד אז (חקופת עשר שנים) על שלושה יסודות: 1) הגשמה ציונית (עליה והתישבות). 2) כשטר דימוקרטי (חרות היחיד, בחירות שוות, הכרעת הרוב). 3) ידידות יהודית - ערבית. ג) היגמוניה פועלית ואחדות פועלי א"י - המקבילים כרות המעמד ורוצים בבנין המדינה ועצמאותה. ד) מרכז העם היהודי. [י.א.ש.ק.]
ה) כניעת תעמולת אורידנטי.

בן-אהרון המליץ סליצות נגד חלוקה. יערי הבטיח להיות בין

הרועים והמגינים של המדינה. קרא לאחיות עמים, לעצמאות (לא תלות באמריקה אבל לא בלי תלות בברית המועצות) ולהגמוניה פועלית. רוצים בשותפות. אם אי-אפשר היה להסכים לכל דבריו - הרי דיבר לפחות ביושר ולעניין; ולא הלך בעקבות בן-אהרון. העובד הציוני והדתי חסרו - כנראה לא יכלו להגיע מירושלים. לאם דרש איחוד כולל.

אח"צ מרכז הספלגה באותו עניין. דברו ברץ, אנכי, בן-אשר, ¹⁰ ¹⁰

דיין, לביא, בן-ציון.

המהומות נמשכות גם בירושלים וגם ביפו - ת"א.

4.12.47

ארטור יספל בענייני גיוס נוער לבטחון, גנדרמיה, גרנ"ע.

שליחים לצפון. יסודר סמנריון בבית ברל לאימוץ חברים בשתוף

בן-אשר ולסיה.

מסקי כפר פנחס, קדמה, גת, יד מרדכי, ניצנים, גל-און -

פחוץ לגבול. הצעתי שמיד יעבד המרכז החקלאי תכנית של הרחבת הישוב

ותוספת נקודות בשטחים שיש בהם אדמה. פניתי למרכז החקלאי סיכין

תכנית בדחיפות.